

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ, RECERCA I CULTURA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 95

Presidència del Sr. Joan Mascaró i Bosch

Sessió celebrada dia 23 de març de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença de la Presidència del Consell d'Estudiants de la Universitat de les Illes Balears per exposar la visió de l'òrgan de representació estudiantil sobre la situació general de la política universitària a les Illes Balears, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, mitjançant l'escrit RGE núm. 621/23, i acordada per la Comissió d'Educació, Recerca i Cultura, a la sessió de dia 9 de març del 2023. 1500

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions. Veient els diputats i diputades que hi ha, entenc que no hi ha cap substitució.

Compareixença de la Presidència del Consell d'Estudiants de la Universitat de les Illes Balears per exposar la visió de l'òrgan de representació estudiantil sobre la situació general de la política universitària a les Illes Balears, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, mitjançant l'escrit RGE núm. 621/23, i acordada per la Comissió d'Educació, Recerca i Cultura, a la sessió de dia 9 de març del 2023.

Per tant, passàriem a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença de la Presidència del Consell d'Estudiants de la Universitat de les Illes Balears per exposar la visió de l'òrgan de representació estudiantil sobre la situació general de la política universitària a les Illes Balears, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, mitjançant l'escrit RGE núm. 621/23, i acordada en comissió dia 9 de març del 2023.

Assisteix el Sr. Guillem Coll i Garcia, vocal de recerca i postgrau en representació del Consell d'Estudiants de la Universitat de les Illes Balears, a qui li donam la benvinguda, així com a la vicerectora d'Estudiants, la Sra. Carmen Touza.

I passàriem ja a la primera exposició del Sr. Coll i García, sense limitació de temps. Pot començar en voler.

EL SR. VOCAL DE RECERCA I POSTGRAU EN REPRESENTACIÓ DEL CONSELL D'ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Guillem Coll i Garcia):

En primer lloc, moltes gràcies per haver-nos convidat a comparèixer, és un privilegi per al Consell d'Estudiants ser cridat aquí, a la casa de la sobirania popular, per donar el nostre punt de vista d'un punt fonamental de la nostra societat com és la política universitària.

En primer lloc, volíem començar amb una breu descripció de l'estat i la realitat de la nostra universitat, que té com a particularitat ser l'única a la nostra comunitat autònoma. En primer lloc, i en sentit general, he d'indicar que la nostra universitat ha experimentat un creixement continuat en els darrers anys, tant a nivell de finançament, com a nivell d'estudiants, professorat i infraestructures, amb la qual cosa anam en la bona direcció, cap a una universitat completa, una universitat amb una oferta cada vegada més àmplia i de qualitat.

Parlem d'aquesta qualitat, vegem la nostra universitat a nivell de competitivitat, dins dels rànquings internacionals la Universitat de les Illes Balears està situada entre el 30% de les millors del món, al mateix nivell es troba a nivell nacional. Això vol dir que a nivell general, la Universitat de les Illes

Balears està molt a prop d'entrar al primer quartil de les millors universitats a nivell global.

Aquest fet pren encara més importància quan passam a estudiar àrees concretes del coneixement, tant és així que en oceanografia i turisme estam entre el 5% de les millors universitats del món. També podem estar molt orgullosos d'estar entre el 10% d'ecologia i física i entre el 20% d'educació.

Tot això ha anat acompanyat d'uns anys on el pressupost de la Universitat ha experimentat un creixement sense precedents, el 2023 tenim el pressupost màxim de la història de la nostra universitat en incorporar 61 milions d'euros als pressupost del 2016, amb un increment del 60%. Aquest increment no només ha estat un increment econòmic sinó que ha anat acompanyat d'aquest creixement que els hem comentat prèviament.

No obstant, malauradament, la nostra universitat segueix a la cua a nivell de finançament quan parlem de la transferència del Govern als estudiants, per cada estudiant la Universitat de les Illes Balears inverteix 7.155 euros. Això ens situa els vuitens per la cua, que, si tenim en compte que la nostra universitat és una universitat de mitjana grandària fa que aquest problema sigui encara més greu. Hem de competir, tinguin-ho en compte, amb totes les universitats, per tant, un estudiant de les Illes Balears rep una formació que ha de ser equivalent a l'estudiant de la Politècnica de València, que rep 15.200 euros per estudiant.

A més, a tot això hi han de sumar l'efecte de la insularitat, que tots vostès coneixen, que té uns efectes econòmics devastadors els quals encareixen tots els procediments i tràmits, especialment si impliquen haver d'importar experts per reparar equipament o per realitzar pràctiques específiques.

No obstant, aquestes dades econòmiques no queden reflectides en la qualitat de la producció de la nostra universitat, la Universitat de les Illes Balears és la segona, en situació d'empat tècnic amb la primera, en nombre de cites mitjanes dels articles que publica, i és la primera a nivell estatal. No només és que a nivell de mitjana de cites estiguem els primers de l'Estat, és que també som els primers de l'Estat a l'hora del percentatge d'articles altament citats per la comunitat internacional. Tot això no fa res més que evidenciar que no només produïm molta recerca, sinó recerca d'altíssima qualitat que està valorada internacionalment.

No obstant, del que estam més orgullosos, com no podria ser d'una altra manera, és d'exportar més de 1.200 graduats anualment que s'integren dins la nostra societat amb l'esperit de millorar-la i transformar-la.

Permeti'm la familiaritat, si parlàssim de la Universitat de les Illes Balears no podríem deixar de pensar que dins un ral·li la nostra universitat queda entre les tres primeres guanyadores, tot i que corre amb un 600. Aquest fet paradoxal palesa la rellevància dels nostres investigadors, que, mitjançant molt esforç, imaginació i dedicació, aconsegueixen que la nostra universitat tenguí el valor que té avui en dia. I permeti'm la reflexió, si la universitat aconsegueix els fons necessaris, que no

serien més que igualar-nos amb la mitjana nacional, fins on podríem arribar si tenguéssim un cotxe en condicions del pilot!

Després, parlem de política universitària, que ha estat el punt fonamental pel qual ens han convocat aquí, també ha estat una molt bona època: s'ha aprovat la Llei de la ciència, una llei que transforma la nostra forma de fer ciència a les Illes, és l'inici del camí de l'estabilitat, de la planificació a llarg termini i del creixement controlat dins del nostre sistema de ciència.

Per altra banda, agraïm a aquesta cambra la inclusió de la Universitat dins dels beneficiaris de l'impost de turisme sostenible, que servirà, entre moltes altres coses, per començar a eliminar l'amiant dels edificis de la nostra facultat.

També hem de donar les gràcies perquè ens hagin inclòs al Pla estratègic d'inversions el qual ens permet beneficiar-nos dels fons europeus per continuar aquesta senda de creixement i recuperació a la Universitat.

I per no allargar-nos, entre moltes iniciatives que hem d'agrair, hem d'agrair el retorn de les matrícules que ha protegit els més vulnerables a una època de molta dificultat. Hem d'agrair la gratuïtat del transport públic que ens encamina cap a una universitat verda i sostenible, mentre que facilita la mobilitat dels nostres estudiants. I per acabar, hem d'agrair molt intensament a l'equip rectoral l'esforç que realitza amb els mitjans limitats de què disposa com, per exemple, la constitució d'un contracte per obtenir energia cent per cent d'origen renovable a la nostra universitat, essent una de les primeres d'Espanya que ho farà.

Parlam de què la Universitat creix, com creix? Molt bé, ampliam l'oferta d'estudis, tenim estudis de diverses àrees del coneixement que s'integren i permeten així als nostres estudiants, als nostres companys de les Illes, poder estudiar el que desitgin sense haver de partir de casa, la qual cosa consideram que és molt important.

També el nostre equip humà. En primer lloc, amb els estudiants, des del 2016 hem incorporat 1.000 estudiants més, però és que també hem incorporat més de 130 professors i investigadors; hem millorat les condicions laborals de molts d'aquests amb molt d'esforç, un esforç que s'ha fet especialment liderat des de l'equip rectoral que fa feina, tot i els nostres limitats recursos, per aconseguir les millors condicions per a tots nosaltres.

A nivell d'infraestructures, un altra etapa espectacular, prest inaugurarem l'edifici interdepartamental de Ciències de la Salut. Hem incorporat Ca n'Oleo, que ens permet acostar la Universitat a Palma i als seus ciutadans a través d'activitats. Hem iniciat la millora de les seues universitàries de les Pitiüses perquè tothom pugui sentir que la UIB és ca seva, visqui on visqui de les Illes Balears. Fem feina amb la refundació de la Facultat de Ciències, un dels edificis més antics del nostre campus. Hem iniciat un parc de solarització amb el suport d'aquest govern per assolir la independència energètica del campus. I continuam amb l'adquisició d'equipament científic d'avantguarda, a poc a poc, que ens permet seguir continuant fent recerca de primeríssima qualitat.

Tornant a l'estudiantat, com pot fer recerca el nostre estudiant? Bé, la nostra universitat és una de les que ofereix més oportunitats als estudiants, la Universitat de les Illes Balears finança i habilita 375 places per a alumnes col·laboradors de tots els àmbits del coneixement. Això vol dir que un estudiant de grau que tengui interès podrà integrar-se dins un grup de recerca i començar a treballar per conèixer com és el món de la producció del coneixement. Oferim més de 500 llocs per a pràctiques extracurriculars i estades nacionals i internacionals les quals permeten completar la formació, no només en recerca sinó en qualsevol àmbit. Després, una vegada graduats, no perdem aquest acompanyament perquè el Govern ha inclòs la Universitat a diversos programes d'atracció de talent, com puguin ser el Joves Qualificats o els Investigo que donen una molt necessària primera oportunitat a tants de joves.

Finalment, vull destacar la feina de la nostra escola de doctorat, que ja hem defensat 887 tesis doctorals de tots els àmbits del coneixement, 95 de les quals han rebut la menció internacional, i el 30% dels nostres estudiants de doctorat són d'altres països, i això què vol dir? No és que la universitat només sigui molt potent científicament, sinó que se'ns percep com a potent, parlam que 3 de cada 10 dels nostres investigadors -sense ser d'aquí- elegeixen venir a la nostra universitat per formar-se i inicien així la seva vida investigadora. Per tant, crec que és una cosa que ens ha de generar molt de goig, i impulsar-nos i seguir fent feina per millorar la formació de doctorat.

Però a vostès, majoritàriament, els interessa tota la societat, no només la Universitat, per tant, vegem què hi tenim a dir, des de la Universitat, a la societat. En primer lloc, estudiem i preservam la nostra cultura i patrimoni únics i diferencials, des de tots els àmbits, la nostra literatura, la nostra arquitectura, la nostra geografia, fem avanços en salut i també preservam el nostre patrimoni natural.

Un punt que crec que és clau i una de les bases del que es pretén que sigui la intervenció és demostrar-los a tots vostès que la Universitat no és una despesa, la Universitat és una inversió. Dades de la Conferència de Rectors d'Espanya -recents- ens demostren que per cada euro que vostès inverteixen en la Universitat, en rep 8, la societat, som un factor amplificador on, els doblers que rebem, es multipliquen i retornen a les nostres illes, generam llocs de feina de qualitat i, a més, tampoc no hem de menysprear l'esforç que fan els nostres companys i companyes en moments de necessitat: vull recordar especialment tots aquells estudis sanitaris, els estudiants dels darrers cursos varen ser els primers en oferir-se a integrar-se en el sistema públic de salut per mantenir el nostre nostre escut de protecció cap als ciutadans, en moments de màxima dificultat. No només a nivell individual, a nivell públic, la Universitat -i m'agradaria que constàs- va comprometre tots els nostres recursos sanitaris que teníem, ja sigui guants o equipament per al sistema públic de salut. A la vegada, es varen paraitzar totes aquelles maquinàries que podien ser d'interès a nivell sanitari per posar-les a disposició de la comunitat autònoma i permetre maximitzar la cura dels nostres ciutadans.

També són guanys en formació socioeconòmica, això és indiscutible, els nostres graduats que es caracteritzen per una formació d'altíssima qualitat, capacitat de pensament crític i

voluntat de millorar les Illes on viuen, s'integren, any rere any, a tots els àmbits de la nostra societat. Però no només això, les Illes Balears, tot i ser a una universitat petita, insular i modesta, és una de les universitats amb una ràtio més alta d'investigadors *highly cited*, si en consideram la seva joventut, que tenim mig segle!, no som una universitat amb 200 anys d'història, però així mateix tenim investigadors *highly cited*. Què vol dir un investigador *highly cited*? Són els investigadors dins de l'àmbit mundial que es troben dins l'1% del seu camp, diem que a les nostres illes hi ha gent fent feina que es troba dins l'1% del seu camp de recerca, i també comptam amb innumbrables grups de recerca que fan feina a tots els àmbits de la societat: fem feina per al turisme, per al desenvolupament sostenible, en matèria de gènere, a qualsevol tema que tinguin dubtes, contactin amb la Universitat perquè trobaran qualcú que hi ha dedicat la vida i està apassionat per aquest tema i estarà encantat d'estar al servei de la nostra comunitat.

Finalment, la nostra missió principal: generar coneixement i ser una garantia de progrés, la Universitat de les Illes Balears realitza recerca de primeríssim nivell, i esper que això hagi quedat ja més que repetit per la intervenció que hem fet fins ara, però és que hem participat en el descobriment de les ones gravitacionals, que recentment varen ser guardonades amb el Premi Nobel; participam en recerca del canvi climàtic, des de tots els àmbits, tenim en el departament de dret, gent especialista en canvi climàtic que aporta una perspectiva única; fem feina per estudiar la joventut, els moviments socials de les Illes; i incorporam patrimoni de les Illes, que és únic al món.

Una vegada parlada la situació de la nostra universitat, m'agradaria passar al nostre consell el qual, molt humilment, pretén ser el màxim òrgan de representació dels estudiants de la nostra universitat. Nosaltres som 50 persones -44 per grau, i 6 per màster i doctorat- que fan feina per intentar donar veu als 14.600 estudiants els quals intentam representar el millor possible.

Quines són les nostres funcions? Evidentment, representar els estudiants davant les institucions -com fem avui-; vetllar pels seus drets; per la qualitat dels seus estudis -que és una part fonamental-; i donar suport a tot allò que puguem.

Recentment hi ha hagut eleccions i s'ha renovat l'òrgan directiu del Consell d'Estudiants, que és la comissió permanent. Aquesta comissió permanent l'hem estructurada en vocalies amb temàtica específica, on hem intentat que cada vocalia estigui associada a una persona amb molta experiència i interès pels temes que se li han assignat, d'aquesta manera fem feina de forma modular, però conjunta, per intentar donar resposta als reptes que se'ns presenten.

Quins són els objectius que ens hem proposat per a aquest mandat? Primerament, incentivar la participació estudiantil a la Universitat, la interacció amb la societat i l'administració, que també és molt important. Vostès, més que ningú, saben de la importància de relacionar estudiantat i societat. Promocionar la recerca i lluitar per un accés igualitari a la carrera investigadora -que actualment està molt limitada a tot el país- i millorar les condicions dels investigadors en formació de la qual cosa parlarem més endavant; encoratjar l'associacionisme i la formació en gestió, necessària avui més que mai; vetllar per la

salut mental i física dels nostres estudiants, i promocionar els hàbits de vida saludables, és clar que sí; actualitzar i agilitar els tràmits interns del nostre consell que, tot i que fem feina el millor possible, sempre creiem que hi ha espai per a la millora, i en això estam.

Un petit tast del programa d'activitats que hem desenvolupat fins al moment inclou la participació a òrgans a nivell nacional, com pugui ser el Consell de l'Estat d'Estudiants universitaris dirigit des del Ministeri d'Universitats; la participació en la Xarxa general d'Universitats; visites amb joves investigadors dels nostres centres, com puguin ser l'IFISC i l'IMEDEA, que són centres mixts del CESIC; organitzam una fira d'associacions per tal que tots els estudiants coneguin que es poden associar, que poden participar, que han de participar, perquè la seva veu avui més que mai és necessària; seguim amb l'esforç per millorar l'estil de vida saludable, fem feina des del nostre molt limitat pressupost per organitzar trobades esportives de franc, perquè tothom pugui fer feina i gaudir de l'esport en un entorn adequat; i fem feina per reformar els nostres reglaments i portar-los al dia d'avui a l'època de les noves tecnologies.

Finalment, m'agradaria parlar una mica de les nostres necessitats i de l'estratègia de creixement que creiem que seria necessària. En primer lloc -i això és un prec que els fem molt seriosament-, és l'aprovació del Contracte Programa, des del 2016 escoltam que s'aprovarà, que es fa feina en aquest contracte. Aquest contracte, que el que farà no és més que continuar el camí iniciat per la Llei de la ciència, és el que ens donarà estabilitat. Actualment, la Universitat ha de negociar tot el pressupost anualment, és a dir, s'han de renegociar partides, una i una altra vegada, que són fixes; si disposàssim d'un contracte a un parell d'anys vista això ens permet, primer de tot, saber amb quins fons comptam en el futur, amb la qual cosa, podem planificar el nostre creixement, podem prioritzar, és a dir, no suposa una major despesa, suposa una millor organització que ens permetrà optimitzar els nostres recursos.

Per altra banda, i tornam als pressuposts, és vera que estam de celebració, però malauradament també celebrem que el 2023 serà el primer any que la nostra universitat tindrà tota la docència de grau pagada, això vol dir que fins ara els nostres professors han fet classes de forma gratuïta per mantenir les titulacions -no totes, evidentment-, els professors reben un sou però fan més hores de les que haurien de fer de classe per mantenir les titulacions en marxa, per mantenir la qualitat dels nostres estudis i per mantenir la nostra oferta. Això és una cosa que s'ha de valorar moltíssim i, afortunadament, ja no haurà de continuar a grau, però a postgrau estam en una situació complicada també.

Un altre punt important, aquest serà el primer any que el capítol 1 del pressupost cobrirà el cent per cent de les nòmines, pot semblar una cosa menor, però és que una cobertura del 98% del capítol de nòmines vol dir que hem de redirigir els pocs fons que tenim per a altres coses a pagar nòmines; és a dir, això no hauria de tornar passar, esper que sigui el primer any on queda pagat i que sigui sempre així, a partir d'ara, que mai més no depenguem de la bona voluntat dels nostres professors per mantenir els estudis en marxa i amb bona qualitat.

Per altra banda, millora urgent de les instal·lacions. Totes aquestes imatges venen d'esdeveniments passats, que ja estan arreglats, però durant molts d'anys hem tengut la Facultat de Dret que estava parcialment inaccessible; als edificis els anys els passen per sobre, les infraestructures que tenim, ja ho hem dit, no es corresponen amb les necessitats que tenim; però és que, a dia d'avui, Servei de Patrimoni estima que necessita 5 milions d'euros per donar sortida a totes les peticions molt urgents de reparació, és a dir, peticions molt urgents! I ens trobam que el nostre pressupost per a aquestes partides és de mig milió d'euros, no podem fer front ni en cinc anys a reparar tot el que a dia d'avui és molt urgent, sense tenir en compte que cada vegada els edificis són més antics i, per tant, necessiten més ajuda i necessiten més recondicionament.

I ara, permeti'm-ho, tornem als investigadors, la carrera investigadora -i permeti'm la familiaritat-, però és molt precària; és a dir, permeti'm que els posi un exemple personal i és: el millor contracte que tenim a Espanya, els contractes de Formació del Profesorado Universitario -FPU-, aquests contractes, que són raríssims, n'hi ha molts pocs a nivell nacional, requereixen molt bones notes a l'expedient de grau: a ciències, superior a 8, menys de 8 és impossible tenir cap possibilitat de treure'ls. Un títol de màster oficial, evidentment. Ser acceptat a un grup d'investigació de prestigi, amb l'inconvenient que cada grup o cada investigador només pot presentar una persona per any i, a més d'això, s'avaluen els mèrits del sol·licitant, que evidentment que s'han de valorar els mèrits, però la competició per la manca de contractes ha arribat a uns extrems que, ara, els llegiré alguns dels mèrits que valoram.

Valoram: ser Premi nacional de l'excel·lència; Premi nacional, Premi Arquímedes; tenir estades de recerca internacionals, això, abans de començar la tesi doctoral, a una persona de 21 o 23 anys; ens demanen premis de final de carrera, de la comunitat autònoma.

Continuam, per començar un programa de formació del professorat universitari per a investigadors, un dels mèrits és haver participat de forma contractual prèvia a un projecte d'investigació, amb la qual cosa es desvirtua l'objectiu d'aquests contractes, que és formar la gent en matèria de recerca, es valora que ja hagin tengut contractes a projectes competitiu. També es valora que tenguem ja experiència docent universitària. Per tant, per què hem de participar a un programa de formació de professorat, si ja tenim experiència docent universitària? Participació com autor de publicacions, o autor de presentacions a congressos, la falta d'oportunitats arriba a un nivell d'exigència mai vist, però és que, si només fos l'exigència, tampoc no ens queixaríem, perquè l'excel·lència, evidentment que ha de ser un valor de la Universitat, és que, després de passar tot aquest filtre, a nivell nacional hi ha 33 contractes per a biologia ambiental, d'aquesta categoria, a nivell nacional, no arriba a un per universitat, d'acord. El salari net en 12 pagues i això els puc garantir que és cert, perquè és la meua nòmina, són 1.291,85, amb les pagues extra prorratejades.

Amb tot això està previst que un doctorant, segons les estimacions de la Xarxa de Doctorants del CSIC, incorrerà en 8.500 euros de despeses per poder realitzar la seva tesi, tot i

que és cert que un 50% d'aquestes les podrà recuperar, però que són, per exemple, estades a congressos, però les podrà recuperar si obté finançament per fer-ho; és a dir, parlam que una persona que cobra 1.200 euros, pot haver d'invertir en 4 anys, 8.500 euros per acabar la seva formació. Desolador! I encara més si ho posam dins el panorama europeu.

Això són ofertes reals de feina, de fet, ofertes que jo vaig rebre quan esperava per presentar-me a aquests contractes, parlam que a Àustria, un doctorant amb un expedient bo, cobraria 2.700 euros en 14 pagues, i a Dinamarca arriba als 3.000. Mentre nosaltres oferim 1.200 en 12 pagues. Entenc que aquest programa en gran part depèn de l'Estat, però la comunitat autònoma hi té molt a dir, i més, si tenim en compte el preu de l'habitatge aquí, si volem que els joves s'emancipin, fa falta una inversió forta en formació de doctorat, i que consti, agrai'm també que ha millorat en els darrers anys, la formació de doctorat dels programes autonòmics ha millorat molt en els darrers anys, però encara així no arriba a ser competitiva i no arriba a oferir una condició de vida digna a gent que realment ha de sacrificar molts d'anys per poder-hi accedir.

No obstant, no m'agradaria acabar amb un mal sabor de boca, i per això m'agradaria que vostès siguin els primers a saber que el Consell d'Estudiants de la Universitat, juntament amb el suport de la Universitat, ha aprovat el Programa de promoció de la recerca Rectora Montserrat Casas. Dedicam aquest programa a una rectora que va ser, primer, la primera rectora dona que hem tengut i per ara l'única, una rectora com poques de les que hem tengut i amb una vocació claríssima per la recerca.

Aquest programa què pretén? Tot i les nostres fortes limitacions pressupostàries, volem ser els primers en oferir ajuts perquè els estudiants de grau es puguin presentar a congressos, perquè ja hem vist que és una cosa que es valora en els contractes d'accés al doctorat. És molt injust i no és just per a la societat, que si nosaltres volem que els doctorants tinguin congressos, no els paguem. A nivell nacional, probablement serem els primers en oferir suport als estudiants de grau per poder anar a congressos.

I també, juntament amb l'Escola de Doctorat de la Universitat, a la qual vull agrair la bona disposició, preparam tot un paquet de cursos transversals que permetin oferir formació complementària als nostres doctorants, formació en què? Formació en preparació de projectes, formació en preparació d'articles, formació en gestió econòmica d'un projecte, que malauradament nosaltres acabam la nostra formació investigadora, sense formació de com gestionar un pressupostar, excepte els economistes evidentment.

I amb això acabam la nostra compareixença. Els agrai'm una vegada més, que ens hagin convidat aquí, el suport unànime i la seva presència per escoltar-nos.

Moltes gràcies i quedam a la seva disposició per les preguntes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Coll per la seva intervenció.

Procediria ara la suspensió de la comissió, perquè els grups puguin formular les seves preguntes, però entenc que podem continuar.

Per tant, el Sr. Coll havia manifestat que contestaria globalment als grups, és l'habitual, d'acord.

Per tant, passàrem a la primera intervenció dels grups parlamentaris. En aquest cas, la el Grup Socialista, el Sr. Fernández, quan pugui. En voler.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President, bé, bona tarda a tots i a totes diputats i diputades, els que ens acompanyen avui en aquesta comissió, als convidats i a les convidades també i, en particular, al Sr. Coll, per venir aquí avui, tan amablement i oferir-nos una presentació molt completa de la situació de la política universitària de la Universitat de les Illes Balears, des de la perspectiva també, en particular dels i de les estudiants, que a nosaltres ens semblava molt important.

Molt important que, ara que ja acabam la legislatura, que amb permís de la Mesa, previsiblement serà la darrera Comissió d'Educació d'aquesta legislatura, doncs després que hagin passat els diferents consellers que han estat titulars de les competències en matèria universitària, una vegada que també han passat els dos reactors que hem tengut de la Universitat de les Illes Balears durant aquests quatre anys, faltava, evidentment, la perspectiva i l'òptica dels estudiants, que són, sota el nostre punt de vista, si no els principals, almenys uns dels principals protagonistes, evidentment, subjectes de la política universitària i com d'important és poder tenir el seu punt de vista, les seves reivindicacions i que nosaltres també, com a grups parlamentaris, com a grups polítics, puguem fer un abordatge de les nostres polítiques, dels nostres posicionaments, tenint en compte també aquest punt de vista que massa vegades, trob jo, de vegades s'ha obviat, aquesta part de la representació estudiantil la qual, com dic, és imprescindible i que les persones que hem compartit aquests espais, venim apresos de casa.

Com li deia, crec que ha estat un relat molt interessant, objectiu. Jo crec que és evident que hi ha hagut una evolució molt important de la Universitat en els darrers anys, ara no em referesc als darrers 8 anys, em referesc als darrers 10 i 15 anys; em pos ara en la situació de la implementació del Pla Bolonya a l'any 2009, el que ha suposat aquests anys; jo he estat estudiant de la Universitat des de l'any 2012 fins a l'any 2018, en què vaig acabar el màster i, per tant, he estat part d'aquesta generació que ja ha fet els seus estudis de grau, ja amb la implementació en principi total del Pla Bolonya, però també he estat testimoni evidentment de l'aplicació d'aquell sistema, que jo crec que era encoratjador, que era valent, per tal de canviar un poc la dinàmica de la docència, que sigui un aprenentatge centrat en l'estudiant, el sistema d'avaluació contínua. És a dir, crec que tenia unes objectius i va molt més enllà, però, des del vessant de la docència, sobretot molt valents.

Evidentment, els primers anys hi ha hagut prou emperons, o, cometes, precisament en l'aplicació d'aquesta metodologia,

i l'evolució evidentment, com deia, en els darrers 15 anys, ha estat evident.

Econòmicament, evidentment també des de l'any 2015, vostè a la presentació ho deia, el pressupost..., la transferència nominativa, que és del que nosaltres podem parlar de forma més directa, és a dir, la transferència que fa el Govern a la Universitat ha crescut un 78% respecte de l'any 2015. Això és un increment molt important, passam dels 57 milions a pràcticament 100 milions, si no vaig equivocat, per a l'any 2023.

Això és suficient? No, però és un increment molt important, és evident, crec que ningú no ho pot discutir, més que merescut. Però evidentment és insuficient per als reptes que té una universitat, de la que jo crec, sincerament i al conseller Martí March, en el seu moment, al conseller Miquel Company, al rector Llorenç Huguet i al rector Jaume Carot, el nostre grup parlamentari ha repetit el mateix, que crec que podem estar molt orgullosos de la nostra universitat, agraïts sobretot als estudiants, al personal d'administració i serveis, al personal docent, al govern de la Universitat, aquests anys que de vegades amb no tots els recursos que mereixien i que haurien d'haver tengut al seu abast, han aconseguit situar la Universitat de les Illes Balears a posicions a nivells, vostè ho ha dit, de producció d'investigació a nivell dels rànquings veritablement lloables i que, per tant, crec que sense l'autocomplaença, sense conformisme, que és el darrer en el qual ens hauríem de situar, però vull reiterar l'orgull que això suposa.

Parlàvem del finançament, dels 102 milions d'euros de transferència nominativa, és important, vostè parlava d'aquesta doble visió, que amb aquesta transferència es cobreixi tota la..., es pagui tota la docència, la part negativa és que hem hagut d'esperar fins l'any 2023 per poder aconseguir aquest nivell. Cal recordar insistesc, d'on veníem, des de l'any 2015, celebrar això.

I vull demanar-li, vostè ha parlat del Contracte Programa, que el conseller Miquel Company ha dit que estan en negociacions amb la Universitat, que sembla que ja estan a punt de tancar els darrers detalls, serà un èxit, no només del Govern, ni de cap partit polític, ni de la Universitat, serà un èxit col·lectiu, afortunadament, amb aquest Govern, des de l'any 2015 la Universitat ha tengut més doblers any rere any, però això depèn de la voluntat política i crec que és del tot merescut, lògic i just i, a més, crec que és el que cal que es pugui mesurar en termes objectius i que la Universitat no s'hagi de (...) cada any, cada any segons quines partides que, com vostè mateix ha dit de forma molt clara, estructurals, que no té gaire sentit haver-ho de fer, no?

Sí que tenc una pregunta, i és precisament respecte del finançament, crec que posa de relleu l'increment important del finançament de la Universitat, però que això no és suficient i és en relació amb la inversió per alumne, que ens situam ara en 7.000 i busques d'euros, és clar, ens situàvem fa uns anys en els darrers per inversió, ara som els vuitès per la cua, és clar, no són dades positives, és a dir, encara queda molt de camí per fer. La pregunta, la reflexió, si vostè podria incidir una mica més aquí, és què hauríem de fer en aquest sentit, parlam únicament d'una major inversió per part del Govern pel que fa a la

transferència nominativa? Entraríem a altres qüestions? Perquè crec, com dic, que posa de relleu la necessitat de continuar invertint en aquest sentit, però són dades que, si les contraposam a l'increment dels pressuposts, idò sorprenen.

Respecte dels nous estudis, bé, el nostre grup parlamentari ho ha dit moltes vegades, creiem molt positiva la incorporació de nous estudis i que aquests vinguin acompanyats, que és molt important, dels recursos necessaris per poder-los desenvolupar amb la qualitat necessària i que mereix la Universitat de les Illes Balears. Ho comentàvem, el grau de Ciències Marines, Farmàcia, d'Activitat Física i de l'Esport; a mi em recorda tot això quan vàrem implementar el grau de Medicina, com hi havia algunes poques, però, bé, hi havia algunes veus que se sentien molt crítiques amb el grau de Medicina que deien que seria un fracàs absolut, que ara que ja tenim la primera promoció d'estudiants de Medicina aquelles veus estan absolutament silenciades perquè els fets han demostrat que, evidentment, era una aposta valenta, era una aposta necessària i que s'ha demostrat un èxit absolut.

La pregunta que li faig és si vostès, com a principal òrgan de representació dels estudiants, han identificat la necessitat d'alguns estudis més a la Universitat, si han rebut aquesta reivindicació.

També en aquest sentit hem rebut en aquests quatre anys algunes peticions d'estudiants que ens feien la reflexió de la modalitat de la docència d'alguns estudis, en particular del postgrau de la Universitat, i m'explic. En els estudis de postgrau la Universitat de les Illes Balears és eminentment una universitat que té, en termes generals, una docència presencial, però en els casos d'estudis de postgrau les circumstàncies canvien al públic objectiu, m'explic?, hi ha gent que ja ha acabat els seus estudis, que molt probablement fa feina i que vol continuar la seva formació amb qualque estudi de postgrau, però l'obligatorietat, per poder cursar aquests estudis, de ser presencialment ics dies a la setmana a la Universitat limita molt en termes de conciliació. Molts d'estudiants plantejaven, volien saber si com a Consell d'Estudiants han rebut aquesta reivindicació d'una major diversificació en aquests termes, si la comparteixen o quina n'és la seva visió.

Respecte de les infraestructures, i no em vull allargar molt més, respecte de la residència universitària, que hem sabut que el Govern de les Illes Balears l'ha impulsada en els darrers anys, que hi havia el pla de situar-la a l'antiga presó de Palma, hi havia l'altra opció també de fer la residència al campus o al campus universitari, saber també la seva visió, si en tenen alguna informació i quina és la seva opinió.

I també, ja no em vull estirar molt més, sé que ho he dit, però només per demanar-li respecte de les seues universitàries, si han recollit alguna missió, alguna reivindicació en particular dels estudiants de les seues universitàries en matèria d'infraestructures, però també en matèria de modalitat docent. Sabem que el fet que hagin de ser les seues perquè hagin de fer les classes de forma telemàtica, això ha canviat en els darrers anys amb professors que s'han desplaçat a Eivissa i a Menorca, però si tenen alguna valoració en aquest sentit.

També ho ha esmentat un poc per sobre, però si com a Consell d'Estudiants en matèria de governança, sobretot, fan alguna valoració positiva respecte de la nova Llei d'universitats que s'ha aprovat recentment.

I en darrer terme, ara sí que sí, en matèria de representació estudiantil. Ens agradaria saber quina valoració fan actualment del grau de participació i de representació estudiantil a la Universitat de les Illes Balears, si tenen qualque estratègia definida en aquest sentit, i sobretot què troben que podrien fer des de les administracions públiques, des del Parlament de les Illes Balears, el Govern, en definitiva, des dels poders públics, per ajudar precisament a fer un abordatge més integral respecte de la representació.

Nosaltres pensam que és un tema indispensable, que els estudiants són, sota el nostre punt de vista, els protagonistes principals de la Universitat i, evidentment, ho hem discutit, i de forma unànime, en aquesta cambra, que l'abordatge s'ha de fer de forma primerenca, des dels nins i nines als col·legis i instituts que prenguin consciència de la seva visió i de què tenen aquest poder de decisió sobre el seu entorn.

Per tant, com a visió, com aquesta darrera pregunta, aquesta valoració, acabaria almenys aquesta primera ronda, però, sobretot, vull insistir, donar-li les gràcies per assistir com a darrer compareixent a aquesta comissió, moltes gràcies per les seves explicacions.

I res més, president, per ara.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Fernández. Ara pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, muchas gracias. Creo que ha sido una de las intervenciones más concretas, más completas de todas las que hemos escuchado aquí, ha venido gente de mucha más edad que usted, posiblemente, y han dado aquí varias horas de explicaciones, y usted tengo que valorar en estas nuevas generaciones la capacidad de síntesis para explicar mucho en poco tiempo y muy bien explicado, así que le doy mi más sincera enhorabuena.

Usted ha hablado del cambio socioeconómico que se está forjando y que se está ahora mismo procurando en las universidades, en la Universidad de las Islas Baleares. Ahí creo que es importante lo que usted ha dicho, porque precisamente la esperanza de un futuro mejor está en esos 1.200 graduados y graduadas que anualmente se forman en nuestra universidad.

Creo que la universidad es el centro de creación, es la fuente de conocimiento, es el lugar en el que se adquiere una especial relevancia y una importante capacidad transformadora, la crítica y el pensamiento crítico de los estudiantes. Nosotras siempre defenderemos que la educación no tiene que ser objetiva, no puede ser objetiva, sino que tiene que desafiar la realidad dada, tiene que cuestionar la realidad porque es la única manera de avanzar. Y así, después del debate y de

encontrar el acierto en el argumento del otro, se puede encontrar la mejor manera de salvaguardar y de proteger tanto los derechos humanos, también de garantizar la transformación, el avance y el progreso de la sociedad de las Illes Balears.

Es un orgullo haber participado en una ley que usted ha mencionado y es la Ley de ciencia, nosotras aportamos la relevancia de que las generaciones jóvenes estuvieran presentes en todos los procesos científicos, y ahora sí que hay que seguir promocionando la investigación científica en las Illes Balears para proporcionar un futuro incluyente, igualitario y pacífico en estas islas.

Estamos de acuerdo que hace falta más financiación universitaria, como usted bien ha dicho, la inversión en educación es una inversión y no un gasto, y, a pesar de que estamos en máximos históricos, y que, además, que este equipo de gobierno ha sabido estar a la altura de los tiempos y también a la altura de las circunstancias que han sobrevenido durante esta legislatura, sabemos que procurar la igualdad de las oportunidades es esencial y es vital para que, hayas nacido en la familia en la que hayas nacido, sean cuales sean sus condiciones materiales, puedas llegar a tener estudios superiores, si así lo deseas, para que, precisamente, esas condiciones económicas no determinen si vas a poder graduarte o no vas a poder terminar sus estudios universitarios o si no vas a poder directamente llegar a la universidad, si así lo quieres.

También hablando sobre la reparación y sobre la mejora de las instalaciones, estamos de acuerdo en que necesitamos las mejores infraestructuras y también necesitamos los mejores sueldos para nuestros investigadores e investigadoras, hacen un servicio ejemplar y un servicio fundamental para la sociedad, y eso debe retribuirse decentemente para que puedan desarrollar sus proyectos, para que la sociedad avance hacia la prosperidad por nuevos caminos y para que no se marchen a otras ofertas mejores que se proporcionen fuera de las islas. La retención de talento ha sido y será una de nuestras prioridades en materia universitaria.

Quiero preguntarle, ¿cómo podríamos concretar esas propuestas que ustedes hacen en los objetivos actuales?

Hablan de la salud mental de los estudiantes, sabemos que son tiempos muy difíciles, que las crisis económicas, que las crisis climáticas hacen que nuestra gente, que mucha gente no encuentre un lugar en el mundo, pero si hubiese alguna acción concreta que se puede hacer desde aquí, desde las instituciones, ¿cuál sería, qué planes o qué cuestiones usted podría comentarnos para que esos proyectos de salud mental y física de los estudiantes pudiésemos desde las instituciones promocionarlos, fomentarlos y financiarlos?

Es cierto que los precios de las tasas se han rebajado, las matrículas se han fraccionado, se han dado facilidades durante la etapa de la pandemia y se han otorgado unas becas a los estudiantes que han sido fruto del Gobierno de coalición y que han abierto oportunidades a muchos estudiantes; unas becas estudiantes que durante otras legislaturas se habían recortado y que hoy día, pues, no se cuestionan. Nuestra política, cuando decimos que la educación tiene que ser gratuita, también compromete al ámbito universitario, la educación universitaria

tiene que llegar a ser gratuita, precisamente porque velamos por el derecho a la educación y también porque, como usted bien ha comentado, se produce un retorno de 8 euros por cada euro invertido en estudiante.

Pero, si tuviera usted que concretar, ¿qué considera imprescindible y prioritario por conseguir respecto a la financiación, las tasas, las matrículas, dónde tendríamos que apuntar las próximas políticas públicas para facilitar ese acceso universitario para garantizar el derecho a la educación pública?

Sin más, es todo un orgullo que usted nos haya dado un ejemplo de síntesis milenial y estoy muy orgullosa de que usted esté representando al Consell d'Estudiants de la UIB. Esperemos que en la próxima legislatura podamos seguir mejorando las condiciones de los estudiantes, mejorando las condiciones laborales de nuestro personal investigador y que proporcionemos a las Islas Baleares el futuro próspero y brillante que se merecen.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Ara, pel Grup Popular, té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president, molt bona tarda, diputats i diputades, i molt bona tarda, Sr. Guillem Coll. I també vull donar la bona tarda i vull agrair a totes les persones que l'acompanyen aquí avui horabaixa, que ha vingut molt ben acompanyat.

Li he de dir que, i ho vull dir, perquè lament que avui siguem tan pocs grups parlamentaris escoltant-lo, crec que ens hauria de fer reflexionar. Nosaltres en aquesta cambra ara som vuit grups parlamentaris i en aquest moment aquí n'hi ha representants tres. Per tant, no sé si dir que és significatiu o no, crec que té a veure, no perquè hagi vingut avui el Consell d'Estudiants de la UIB, sinó perquè som ja a la darrera comissió de la legislatura, és la darrera comissió de la legislatura i, a més, avui hi ha tota una sèrie d'actes que ha fet que altres diputats... jo, i ara sembla que defens la resta de grups, però sí que crec que avui hi hauria d'haver tots els grups parlamentaris, com sol haver-hi sempre a aquesta comissió.

Dit això, li he de dir que li agraeisc molt la seva intervenció, si bé, i li he de dir, que els primers 25 minuts hagués pogut ser una intervenció del representant del Consell d'Estudiants de la UIB o del rector Jaume Carot, la mateixa, crec que, de fet, he cercat unes notes de la darrera compareixença que vàrem tenir aquí del rector, i l'inici va ser pràcticament el mateix. Li dic el perquè, i té un sentit, perquè, evidentment, ha vingut amb tota una sèrie de gràfics, vostè ha exposat tota una sèrie de dades i d'altres, i jo li he de dir que crec que ha dedicat set minuts a parlar de les funcions pròpies del Consell d'Estudiants. M'hagués agradat que hagués estat aquesta exposició més extensa, perquè crec que vostè avui és aquí com a representant de tots els estudiants, i no tant de la Universitat, que també.

Dit això, m'agradaria saber, perquè, a més, crec que els estudiants també han de ser un poc crítics, i no he sentit cap tipus de crítica, per a res, i als seus objectius com a Consell d'Estudiants, doncs, la veritat, crec que n'hi ha molts que, com vostè sap, a la nostra organització doncs tenim una organització juvenil, jo tot d'una que vaig saber que vostè venia avui aquí, els vaig posar a Noves Generacions de Balears: escoltau, que ve el representant del Consell d'Estudiants, i, és clar, em varen dir una sèrie de qüestions que els preocupaven.

Primer de tot, vostè ha parlat dels estudiants de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, de Formentera, desgraciadament, no només, no just passa amb els estudis universitaris, sinó també amb altres serveis, com els sanitaris i dins el món educatiu, ara, en aquest moment, els estudis no són equitatius; vull dir, els estudiants d'Eivissa i de Menorca, desgraciadament, no tenen les mateixes oportunitats que els estudiants de Mallorca, i és així, tenen molt pocs graus de manera presencial a les seves seus, són seus que els han quedat molt petites, per tant, uns s'han de xapar el matí o l'horabaixa; de fet, aquí, a aquest Parlament, hem vist tota una sèrie de propostes, algunes de les quals s'han aprovades per unanimitat, perquè realment no hi hagi aquesta diferència de possibilitats de poder estudiar més graus o amb millors comoditats. Però és que, fins i tot de manera telemàtica les intervencions que es fan moltes vegades les connexions no són les adequades, bé, tenen moltes dificultats. Aquesta és una de les coses que avui mateix em deien que, per favor, a veure si a vostès els han arribat aquest tipus de queixes, perquè com que vostè no ens ha dit res, doncs, a vostè li han arribat aquest tipus de queixes?

A nosaltres ens demanen més graus de manera presencial a les seus d'Eivissa i de Menorca i, a més, ens diuen que..., també es queixen que, per exemple, els estudiants de Dret, em posaven l'exemple, doncs aquí, els estudiants de Dret de Mallorca tenen la possibilitat de fer una sèrie de pràctiques o de poder fer una sèrie de sortides o això, cosa que no tenen aquestes possibilitats els estudiants que es troben a Menorca o a Eivissa.

Quant al nivell de participació estudiantil, nosaltres creiem que és molt necessari que hi hagi un consell d'estudiants amb una gran participació. Jo he apuntat que vostès són 44 membres per a 14.000 estudiants, no sé si són 44, 54... no, per ventura m'ha fugida aquesta quantitat, m'agradaria que em digués quins són els membres.

I vostè ha dit que volen incentivar l'associacionisme: la gent participa, els estudiants participen del Consell d'Estudiants? Hi ha realment un grau de participació elevat o tenim molt de marge de millora? Perquè és ver que aquí hem dut moltes propostes per al consell de participació en tots els àmbits, començant des de l'educació infantil a Primària, hem fet molta feina amb UNICEF en aquest sentit, però sí que és veritat que veiem que costa no just a l'àmbit de la UIB, la participació costa a tots els àmbits.

Quant a peticions i queixes que a vostès els arriben, jo vull saber quines són les peticions i les queixes, com, per exemple, a nivell formatiu, ho ha dit també abans el meu company el Sr. Ares Fernández, quins són els graus que vostès consideren?

I després, els estudiants que fan feina es queixen molt que no hi ha moltes vegades marge d'adaptació als horaris per als graus presencials que hi ha en aquest moment, hi ha estudiants que, desgraciadament, han d'estudiar un grau determinat que just es fa els matins, estudiants que han aconseguit fer feina a un lloc, amb la sort que poden fer feina, i fan feina una setmana sí..., el seu torn és una setmana sí, una setmana no, i la setmana que no hi són, evidentment, es perden les classes. Vull dir, a vostès els arriben aquest tipus de qüestions? Quines són les actuacions de millora que podríem fer en aquest sentit, que des del Consell d'Estudiants vostès podrien proposar? Perquè crec que vostès han de fer moltes propostes, han de dir..., han d'anar amb una llista al rector.

Està molt bé que vostè defensi tot el que fa la Universitat, que nosaltres també ho fem, i podríem rubricar moltes de les coses que vostè ha dit aquí, que ha mantingut, n'he apuntada una, que avui mateix li diré al meu coordinador de la Comissió d'Educació, "la UIB no és una despesa, és una inversió", nosaltres ho hem dit diverses vegades aquí, quan va venir el Sr. Jaume Carot li vàrem dir que tenia raó, perquè també és una afirmació que ell va fer. A posta li he dit si li havien fet el seu discurs inicial.

Quant a la millora de les infraestructures, evidentment, és una necessitat, però és que fa vuit anys que tenim el mateix govern i seguim amb 500.000 euros ara. I és una pena el que ha passat darrerament, que, per mor del manteniment dels edificis o per una ploguda enorme que vàrem tenir doncs el que va passar a l'edifici d'Anselm Turmeda, aquest tipus de coses evidentment no poden passar.

Vostè ha parlat molt extensament de tota la part de recerca i d'estudis científics, cosa en la qual nosaltres també creiem, cosa que també va fer el rector quan va venir. Crec que tenim una universitat que amb el pressupost que té tenim un gran nivell de recerca, i és així i s'ha de dir, i crec que és un orgull per a les Illes Balears, s'ha de continuar en aquest sentit, però sí que és ver que tampoc no podem desapropiar, no podem deixar de tenir en compte que hi ha molts d'estudis importants per a aquestes illes, per a aquesta comunitat autònoma, que ara en aquest moment no tenen cap tipus de..., tenim unes llistes d'espera molt fortes per poder entrar a diferents estudis universitaris també.

Quant al que vostè ens ha dit de la formació del doctorat i dels 1.200 euros que vostè deia, és que, desgraciadament, és així, és que ens trobam amb estudiants més preparats que mai, més formats que mai, que han anat a més congressos que mai, que han fet més cursos de postgrau que mai, i després no un any, sinó dos i tres i més són mileuristes, no just passa a la carrera de científic, no just passa per tenir un doctorat, sinó que passa a qualsevol àmbit. I la veritat és que és una reflexió que m'ha agradat molt que vostè fes, vostè l'ha centrada en el que vostè coneix, evidentment, i és el que ha de fer, en el que vostè pateix, però és veritat que a tots els àmbits passa.

Perquè l'altre dia parlava amb una al·lota de 30 anys que, per primera vegada, ha tengut un sou remunerat de més de 1.500 euros, després d'haver passat vuit anys de la seva vida estudiant amb unes magnífiques, perquè va estudiar

Bioteologia en Medicina, és així, però no només a l'àmbit científic, a tots els àmbits, si anàssim a qualsevol àmbit passa.

Bàsicament m'agradaria que vostè ens digués quines són les..., ah!, també... una altra cosa que vostè ha dit i em sembla important, que vostès volen fer actuacions, voldria saber quines són les campanyes o actuacions que vostès faran des del Consell d'Estudiants per dur a terme la promoció d'hàbits saludables, que és un dels seus objectius també, i per vetllar per la salut mental, que és una de les grans preocupacions, no just d'aquesta comissió, sinó de totes les comissions darrerament, per l'augment que hem tengut de la problemàtica de salut mental, no just després de la COVID.

Pràcticament és això, segurament no faré una altra intervenció, perquè ja serà molt tard, però de veres li agraeix totes les seves paraules i escoltaré molt atentament les seves respostes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. No assisteixen més grups parlamentaris. Per tant, tornaré donar la paraula al Sr. Coll, perquè pugui respondre les preguntes que li han fet. Té la paraula.

EL SR. VOCAL DE RECERCA I POSTGRAU EN REPRESENTACIÓ DEL CONSELL D'ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Guillem Coll i Garcia):

Molt bé. Idò, en primer lloc, les gràcies els les donam nosaltres per ser aquí, és a dir, els agraiem molt que siguin aquí i comparteixin l'anàlisi, i, permeti'm-ho, Sra. Durán, m'agradaria començar per vostè, perquè crec que al final els agraiements són molt benvinguts i els bons desitjos molt apreciats, però crec que al final quan es millora és quan es qüestiona, per tant, com que vostè ha estat la que més qüestions ens ha plantejat permeti'm començar per aquí.

Parlam de la compareixença del rector, permeti'm-ho, jo la convid, i la convid de tot cor, que vengui un dia al Consell de Govern, no veurà un representant dels estudiants, amb perdó, més molest amb el rectorat que el que té aquí davant, presentam moltes queixes, presentam moltes propostes de millora, normalment s'atenen; és a dir, s'ha de reconèixer el que és just. La compareixença del rector, la desconec, però, és clar, la compareixença que vostès ens varen trametre parlava de política universitària, no parlava de (...), per tant, ens hem centrat en la Universitat. Si ens volen tornar convidar per parlar exclusivament del nostre consell...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., bé, però si a qualche moment volen que tornem parlar més específicament del nostre consell, si ens ho especifiquen a la documentació, nosaltres encantadíssims.

El consell de..., la crítica a la similitud amb el discurs del rector, parlam del mateix tema, les mateixes xifres,

probablement hi ha punts coincidents, em sap greu si ha semblat que venia amb un dictat de casa, li puc assegurar que ningú no m'ha dit el que havia de dir.

I passant als punts que vostè tractava, s'ha centrat molt en els estudiants de les Illes, certament l'oferta és molt baixa, és clar, és que no podem demanar més del que hi ha, vull dir, amb el pressupost que tenim intentar desdoblar el campus en tres illes ja és tot un repte; és a dir, és ver, l'oferta és baixa, l'oferta es pot millorar, es fa el que bonament es pot amb els limitats recursos que tenim, però estic segur que si aquestes millores del pressupost s'estabilitzen i continuen i, legislatura rere legislatura, arribam a assolir la mitjana nacional, tenguim per segur que la Universitat farà tot el possible per donar una resposta adequada a cada illa, però fins a aquell moment, permeti'm que li ho digui, *hacemos lo que podemos*.

La implantació de nous graus. Sí, refet, si no vaig equivocat, recentment s'ha implantat el grau d'informàtica o està en procés d'implantació a les Illes. Es fa el que es pot, el que s'intenta és... el professorat que tenim aquí, graus que ja tenim aquí, si és possible i el pressupost ho permet, traslladar-los allà, que, òbviament, té un cost perquè no tot és telemàtic, també els professors viatgen allà, és a dir, té un cost i es fa en funció del que tenim al pressupost.

Manca de connexions i si ens arriben queixes. Malauradament, i li ho dic de tot cor, no tenim representants de les illes, tot i que tenen la possibilitat de presentar-se a les eleccions i formar part del nostre consell, en tots els anys que jo hi form part com a membre, o com a membre de la comissió permanent, mai no hem tengut un representant de les illes, cosa que ens agradaria molt, honestament. No hem tengut representació de les illes.

Arriben queixes? Sí, el Consell d'Estudiants rep moltes queixes, la majoria de les quals són respostes a assumptes particulars, que la majoria són potestat de la Sindicatura de Greuges, no nostra, és a dir, problemes amb un professor específic. Però sí, rebem propostes de millora, rebem propostes de necessitats, rebem propostes que finançam, dins del nostre limitadíssim pressupost, hi ha entitats i persones que ens demanen col·laboració per a activitats, de fet, vàrem participar en una del grau de Psicologia, que muntava una activitat per donar a conèixer, des de la facultat les possibilitats que hi havia, i a totes aquestes activitats, nosaltres, si podem, les donam suport institucional i econòmic.

Respecte de la participació dels estudiants, i aquí permeti'm que reconeguim un error, no som 50, podríem ser fins a 50, característicament hi ha estudis que no presenten cap candidat any rere any. És veritat que hem millorat molt, és a dir, estam en el camí de la recuperació, som un dels consells estudiants amb més circumscripcions amb representació, però moltes encara no tenen cap representant perquè no s'ha presentat cap candidat i a la majoria això és un problema perquè és crònic, a una d'elles, Medicina, que, sorprenentment, és molt activa, no s'ha presentat cap candidat per participar al Consell d'Estudiants.

Què fem per pal·liar-ho? Pregunta extraordinària, per primera vegada intentam fer trobades amb tots els estudiants de

forma rutinària per donar-nos a conèixer, de fet, aquesta mateixa setmana hem visitat l'IMEDEA i l'IFISC, que són dos centres de recerca mixtos amb el CSIC, per presentar-nos als doctorants, perquè, és clar, en ser un centre mixt tenen menys vinculació amb la Universitat i els vàrem explicar com es podien presentar, com es podia fer, i escoltar les seves queixes, perquè, si no vaig malament, la vicerectora d'Estudiants, aquí present, fa tres dies va rebre una llista de queixes i suggeriments que ens varen fer arribar aquests mateixos estudiants. Si vol més detall d'aquestes queixes, pot venir a qualsevol Consell de Govern i veurà que, amb perdó, *somos muy machacones*.

Els estudiants que fan feina, veritablement crec que hi ha pocs mèrits més grans en aquesta vida de compaginar feina i estudi, perquè mostra una vocació per millorar i una set de coneixement molt poderosa. També ho hem d'entendre, li ho torn repetir, tant de bo! poguéssim tenir diversos grups de cada estudi i l'estudiant pogués triar i es poguessin fer adaptacions que una setmana vengués un dia, una setmana en vingués un altre i pogués rebre la formació completa. Res ens agradaria més al Consell d'Estudiants. Si fins ara hem estat dependents de la bona voluntat dels professors per donar tota la docència, difícilment podem començar a oferir alternatives quan depenem de la bona voluntat de tercers.

Entenc, com li he dit, que si el pressupost continua augmentant i les condicions milloren, la Universitat no tendria cap problema en els graus on això sigui important, com pugui ser Dret, que té molts d'estudiants que combinen, etc., oferir aquesta possibilitat de grups de matí o grups d'horabaixa o ja es veuria com s'habilitaria.

Però sí, fa falta seguir continuant en aquesta senda, tot i les limitacions que tenim, la Universitat en molts d'estudis ofereix un itinerari B, on la presencialitat ja no és tan important i se centren més en les proves d'avaluació per intentar donar oferta, tot i que hi ha estudis on no és possible, per exemple, el meu grau, és un grau amb una elevada càrrega pràctica i en els graus habilitants és més difícil provar-ho d'encaixar, però dins dels recursos que tenim es fa el que es pot per donar la màxima capacitat d'opcions a l'hora de triar.

Respecte dels estudis en línia, que comentava abans el Sr. Fernández, sí, totalment, a la Universitat li encantaria poder oferir molts màsters en format *on line*. Quan la limitació pressupostària sigui menor, estic segur que es podrà estudiar, però no hem de perdre de vista que també som una universitat presencial, perquè la presencialitat dóna un valor afegit, però sí, és una cosa que es podria estudiar, tot i que això no depèn del Consell d'Estudiants. Bé, nosaltres defensaríem que hi hagués aquesta possibilitat perquè els estudis, com deia la Sra. Santiago, han d'arribar al màxim nombre de persones possibles i, com va dir una vegada la nostra presidenta, són l'ascensor social. Per tant, hem de potenciar que tothom pugui accedir-hi si té interès en formar-se.

Continuam, el que vostè comentava de l'Anselm Turmeda, i agraeix moltíssim la pregunta perquè, de fet, estic segur que tots vostès han vist una imatge d'un sòtil enderrocat i una situació pràcticament de catàstrofe; idò, a nosaltres se'ns va informar que això que hem vist tots als diaris no va ser més que

una acció controlada dels serveis de manteniment de la Universitat, es va detectar una humitat a un sòtil, es va tancar el passadís, òbviament varen enderrocar la part que estava humida, per tant, és molt aparatós i molt espectacular, però no deixa de ser una acció de manteniment normal de centres. Dit això, tenim goteres a tots els edificis, i això no s'ha vist als diaris, però al meu edifici l'altre dia va ploure i teníem una cascada a una escala; és a dir, la situació és francament complexa i s'ha d'augmentar la partida pressupostària dedicada a infraestructures. Esper que en el futur ho vegem.

I un prec que els fariem, i és que un problema greu que tenim a la Universitat amb el pressupost és que tot són partides finalistes, és a dir, tenim un pressupost màxim històric, però tenim problemes a l'hora de respondre a situacions sobtades, perquè totes les partides són finalistes, què vol dir? Si surt qualche imprevist no podem dotar-ho amb doblers, perquè tots els doblers els tenim ja compromesos per a altres iniciatives. Agrairíem moltíssim que hi hagués un increment de les partides no finalistes que, al final, són les que ens donen una mica de joc per poder respondre al dia a dia d'una institució, que no és com a un institut, que si surt un denou poden contactar amb la conselleria per obtenir més fons. Nosaltres tenim el pressupost fix i amb això ens hem de gestionar un any.

Per tant, a tots els grups, si poden intentar que l'any que ve tinguem més fons no finalistes per donar resposta a aquestes coses, estic segur que patrimoni ràpidament incorporarà aquests fons no finalistes per intentar començar a abastir els edificis.

Llistes d'espera als estudis. Això m'ha sorprès, entenc que deu parlar dels *numerus clausus*, vol dir, per exemple, per estudiar Medicina, per dir un exemple, que hi ha una limitació de places. És clar, la limitació de places no és un criteri arbitrari d'aquesta ni de cap universitat, la limitació de places ve donada en molts casos pel nombre màxim d'alumnes que podem acollir perquè, amb determinat nombre d'hores i determinat nombre de professors, se'ls pugui donar una formació. Si es detecta i vostès són conscients que hi ha un seguit d'estudis on aquestes llistes són greus, jo els recoman que contactin amb la Universitat i, si es comprometen el fons, i es pot contractar el professorat per donar resposta a aquest nombre de càrrega d'hores, la Universitat encantada posarà més places. Prova d'això és que aquest any s'ha ampliat el nombre de places d'Infermeria, el grau d'Infermeria ara tindrà més infermeres perquè econòmicament és viable.

Finalment, campanyes de promoció de la salut i la salut mental, un punt fonamental. Miri, tenim la gran sort que ara la Universitat, de fet la vicerectora és aquí present, va negociar amb el Govern la incorporació d'un psicòleg a la nostra plantilla, d'un psicòleg per tractar els estudiants. Això és una cosa que comença ara, som conscients del compromís pràcticament de tots els grups parlamentaris amb el nostre benestar, però entenc que és una iniciativa que continuarà independentment del futur que ens vengui, i que s'ha d'ampliar, evidentment, amb un psicòleg tot sol per a 14.000 estudiants no aclarim gran cosa, però és una primera pedra cap un camí d'un servei de psicologia i atenció integral a l'estudiant que permeti garantir les millors condicions per als nostres estudiants els quals de vegades tenen situacions personals i socials molt complexes.

Respecte de la promoció de la salut comptam amb un vicerectorat per a això que ens dona molt de suport, però si ens demana directament al Consell d'Estudiants, com he intentat reflectir a la nostra compareixença, dins de les nostres activitats comprometem part del nostre pressupost per reservar una part al Campus Esport, que queda obert als estudiants, això és una cosa que encara no ha començat, començarà aquest mes o el mes que ve, i els estudiants podran venir a practicar esport, crec que és un pic per setmana, sense cost, a un conjunt d'activitats dirigides. Òbviament és un programa pilot, actualment crec que està pensat per a unes 30, 40 persones i ho modularem en funció de la demanda. Si veiem que molts d'estudiants volen participar-hi, seria meravellós, ampliarem el nombre de participants i el nombre d'activitats a mesures que vegem l'interès dels estudiants.

Per altra banda, també sí que ens han fet arribar queixes sobre això, sobretot dels preus d'algunes instal·lacions del Campus Esport, i està previst pel Consell d'Estudiants sol·licitar una reunió amb l'administració dels espais esportius per intentar negociar una reducció dels preus, perquè entenem que és fonamental, sobretot a un espai públic, la promoció dels valors de l'esport i de la vida saludable.

No sé si m'he deixat cap pregunta, esper que no, si fos així, per favor, crec que té un altre torn, ho deu tenir molt més clar que jo, però tornin demanar les vegades que facin falta, i si volen parlar amb nosaltres tenen el nostre correu. Qualsevol dels grups ens poden contactar en qualsevol moment i estarem encantats d'atendre'ls.

Ara, si em permet, Sra. Santiago, continuaré per vostè. Li agraesc enormement les seves paraules, és molt motivador que es valori aquesta feina que fem nosaltres, que és absolutament voluntària, nosaltres no tenim cap mena de compensació més que la satisfacció d'intentar contribuir a una universitat i a un sistema en el qual creiem.

Sí, es cierto, la educación debe cuestionar la realidad, es esencial fomentar el pensamiento crítico, fomentar no solamente el pensamiento crítico sino pensar diferente, intentar fomentar o encontrar soluciones diferentes, soluciones en grupo, porque una persona no suele llegar muy lejos, hay que fomentar tanto el pensamiento crítico como el trabajo en equipo, y esto creo que lo estamos consiguiendo en la Universidad. Agradecemos muchísimo su nivel de compromiso y el nivel de compromiso que demuestran para mejorar nuestras condiciones. Somos muy conscientes.

Y continuando un poco con los comentarios que hacía su compañero del Partido Socialista, es cierto, y no quisiera parecer desagradecido a la hora de decirles todo lo que nos falta, somos muy conscientes que se han hecho muchos esfuerzos, es decir, y esto es una cosa que a mi me gusta comentar siempre en Consejo de Gobierno, a todos nos parece que el que está inmediatamente por encima de nosotros es asquerosamente rico, y nos parece siempre, pues a las facultades les parece que el rectorado dispone de fondos ilimitados y a nosotros nos parece que ustedes disponen de fondos ilimitados; no, somos muy conscientes de que todo lo que invierten más en nosotros tiene que salir de algún lado. Entonces, agradecemos mucho el esfuerzo que están poniendo

todos ustedes y, en muchos casos, de forma unánime, por dar apoyo a medidas que nos encaminen en la buena dirección, porque, aunque sería maravilloso que mañana estuviéramos en la media nacional y tuviéramos muchísimos contratos y mejores condiciones, las cosas llevan su tiempo. Entonces agradecemos la valentía y el esfuerzo de los grupos parlamentarios que promueven aquellas iniciativas que, aunque no solucionan el problemas per se, nos encaminan en la buena dirección y crean conciencia de la necesidad de seguir avanzando en estos frentes. Por lo tanto, muchísimas gracias por todo el trabajo que han realizado todos ustedes, todos los grupos, para intentar mejorar nuestras condiciones.

Respecto a sus preguntas, una pregunta de nuevo maravillosa sobre la salud mental, lo que le comentaba a su compañera del Partido Popular, ahora contaremos con un psicólogo en el campus que empezará, entiendo, no tanto en la atención directa, pero coordinando las diferentes iniciativas que ya existían, porque, siguiendo en la buena voluntad de nuestros profesores, el Departamento de Psicología ya ofrecía consultas gratuitas a estudiantes, pero con las limitaciones de que son profesores voluntarios en su tiempo libre, y hay muchos estudiantes.

Por otro lado, en materia de psicología, nuestros estudiantes presentan un nivel de concienciación extraordinario, existe la ARP, que es la Asociación de Representantes de Psicología, que organiza terapias, sesiones grupales, charlas, entonces, entendemos que, con el apoyo de un psicólogo en plantilla, pueden empezar a organizar y a coordinar estos esfuerzos y a orientar nuestras demandas para que la próxima vez que vengamos aquí traerles la lista de deberes completa de qué necesitaríamos para llegar a suplir nuestras demandas.

No obstante, no puedo estar de acuerdo con usted cuando habla de la gratuidad de la educación universitaria. Entendemos que el dinero nunca debería ser un factor limitante para acceder a la educación, pero, ¡fíjese!, con el programa de becas actual los estudiantes que no tienen la capacidad de pagarlo tienen acceso a través del programa de becas que cubre todos los gastos de matrícula. Avanzando en eso, porque a veces es cierto que los programas de becas, que han representado una mejora extraordinaria en los últimos años, no llegan a todo el mundo. La Universidad, de nuestro exiguo presupuesto, guarda siempre una partida para aquellas personas solicitantes de la beca, que le han rechazado la beca, que suele llegar a mediados de curso la resolución, y deberían abandonar la Universidad. Para evitar esto disponemos de un fondo, que la vicerrectora de Estudiantes podrá corregirme, si quiere intervenir posteriormente, pero creo que no se agota ningún año, y que, de hecho, duplicamos en tiempos de COVID, y esta fue una de las prioridades que tuvo tanto el Consejo de Estudiantes como la Administración de la Universidad, de evitar que ningún estudiante abandonase nuestra casa por motivos económicos.

Fue para mí una gran satisfacción personal cuando al año siguiente, porque esto cada año lo evaluamos y la gente que abandona nos preocupamos de por qué abandona, incluso se le llama por teléfono: oiga, ¿y usted porque ha dejado su carrera, qué ha pasado, hemos hecho algo mal, cómo podemos

mejorar? Pues muy pocas veces, por no decirle ninguna, la gente aduce motivos económicos. Los motivos económicos hoy en día no son un factor limitante para la educación, pero sí que son un incentivo a la hora de mantener la longitud de las titulaciones en su tiempo. Nos encontramos ahora mismo con grados que tienen una duración de cuatro años por ley, con tiempos medios de graduación superiores a los cinco y los seis años. Entonces, entendemos que una mínima contribución, que no hace más que reconocer el esfuerzo del sector público, porque, como han visto aquí, invierte, o sea, el contribuyente invierte más de 7.000 euros por cada uno de nosotros por año, en el caso de Ciencias, 10.000, porque esto depende del grado de experimentalidad, la media es de 7.000, pero, evidentemente, es más barato para la Universidad un estudiante de Derecho que un estudiante de Biotecnología, que por sus prácticas y por los requerimientos del grado, nosotros pagamos más, es cierto, nuestra matrícula es más cara, pero la contribución también es más alta del Estado.

Entonces, entendemos que una contribución, podríamos llamar simbólica y reducida, y está muy bien que sean unas tasas muy bajas, es importante para mantener el nivel de compromiso y que la gente entienda que la educación no nos cae del cielo; cada graduado -y si contamos un máster- supera los 50.000 euros de gasto público, es patrimonio de nuestra comunidad, porque lo pagamos con el esfuerzo de todos y todas nosotros. Entonces, entendemos que, aunque es cierto que la reducción de tasas es muy importante y en ningún caso deberían suponer un factor limitante para decidir emprender o continuar unos estudios, no necesariamente es prioritaria la eliminación de todas las tasas universitarias.

Si me pregunta por las propuestas concretas que necesitaríamos para una mejor educación, que creo que es parte de lo que usted me ha preguntado, para mejorar la educación que recibimos; fundamentalmente las prácticas, las prácticas son un punto clave para la formación de profesionales competentes y, evidentemente, son enormemente caras. Somos deficitarios en el presupuesto de prácticas, y si vienen algún día al Consejo de Gobierno -al que pueden venir porque es abierto- oirán a prácticamente todos los decanos, ya sea de economía, ciencias, educación, hablar de la necesidad de un mayor presupuesto para prácticas.

El presupuesto actual, habida cuenta del incremento de los estudiantes, no nos permite seguir ofreciendo prácticas al nivel que se debería, pese a los esfuerzos sobrehumanos de nuestro profesorado y de la Administración de la Universidad, por intentar preservar y, en lo posible, mantener una pequeña subida de ese presupuesto.

El material de laboratorio ha experimentado subidas, en algunos casos, del 50%, por ejemplo, los guantes fue un caso dramático, nos encontramos ante el peligro de no poder garantizar la seguridad de nuestros estudiantes al no disponer del equipamiento y, entonces, la Universidad intervino y, con muchísimo esfuerzo, se pudieron mantener las prácticas con la calidad y la seguridad necesarias. Pero, sin duda, mejorar las condiciones de nuestras prácticas sería fundamental.

Respecto a las medidas que se adoptaron en el tiempo de COVID, en el tiempo de COVID adoptamos la docencia en

línea, evidentemente, como era necesario, porque lo primero es la seguridad -somos personas antes que estudiantes o titulados o profesores-, se hizo lo que se pudo, se obtuvieron buenos resultados. Afortunadamente, nunca fuimos foco de infección en la universidad, pero sí hacen falta medidas como reducción de grupos que, durante la COVID, marcaron un ejemplo claro de qué se puede hacer cuando somos menos en las aulas. Entonces, yo, en mi caso, y les hablo por experiencia, creo que debería enfocarse en la reducción del número de alumnos por grupo, las mejores condiciones de prácticas, fomentar la movilidad, y no tanto poner el acento en las tasas.

Ara, pas al Sr. Fernández, vull agrair-li de nou la seva amabilitat, especialment d'una persona que ha estat president del nostre òrgan, fa molts d'anys, per tant, agraiem la seva feina voluntària en el seu moment i, ara mateix, la feina que realitzen vostès en aquesta cambra en lluitar per les millors condicions de tots nosaltres.

Respecte de l'orgull de la Universitat, crec que és correcte, tots n'hem d'estar orgullosos, perquè no oblidin mai que la feina que fem, la recerca que fem, que és molt cara, la pagam tots; és a dir, la Universitat no és només patrimoni dels estudiants que allà estudien o dels professors que hi investiguen, és patrimoni i orgull de tots els ciutadans de les nostres illes.

Què hauríem de fer per aconseguir que aquesta universitat continuï? S'ha de continuar amb el desenvolupament, s'ha de continuar amb la millora de les seues, tenen una situació complexa -com comentava la seva companya del Partit Popular-; em consta que s'ha fet feina i que es fa feina amb reformes d'aquestes seues, que es tramiten i, si no han acabat, estan en procés d'execució...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -exacte-, idò estan en procés de continuar.

Respecte del grau de Medicina que, en aquell moment, jo crec que o devia començar o, no havia..., no, jo no havia començat la Universitat quan es va aprovar el grau de Medicina, va ser una de les coses que jo vaig demanar, quan vaig entrar al Consell de Govern, i un dels motius pels quals era prioritari que aquest grau s'haguera aprovat en aquest moment és que, i a això jo ho desconeixia, el nombre de pràctiques que podem oferir està vinculat a les pràctiques de l'Hospital Universitari Son Espases. És clar, si hagués entrat, per exemple, una universitat privada a oferir Medicina, aquesta universitat hagués arribat a un acord amb l'hospital, probablement, aquelles hores haguessin desaparegut i no hagués estat possible implementar un grau de Medicina en el futur, sense una inversió de l'ordre de 100 o 100 vegades superior, per abastir les hores de pràctiques als laboratoris, etc. Per tant, entenc que va ser una aposta de la Universitat basada en la demanda dels estudis... -ah, a això crec no li havia contestat, ara..., m'havia quedat aquesta.

Quines estratègies seguim per saber els estudis que volem promocionar i què fa el Consell d'Estudiants? El Consell d'Estudiants, en aquest cas, està sempre obert a rebre

comentaris, valoracions, precisions d'estudiants, de grups o de la societat, perquè no només se'ns poden adreçar els estudiants, se'ns poden adreçar aquells que volen ser futurs estudiants; és vera que no sol ser un tema que ens arribi gaire, però sí que des de la Universitat es fa un informe anual on participam els estudiants, on ens fan arribar les enquestes, les demandes, tant de treball, les demandes del nostre sector a la comunitat, perquè nosaltres, una de les nostres funcions principals és la de donar resposta als reptes de la comunitat, si sabem que falten enginyers, idò, lògicament, intentarem potenciar les titulacions d'enginyeria. Idò, juntament amb l'interès dels futurs estudiants -que es fan sondeigs-, juntament amb el dels actuals -que se'ls demana si haguessin volgut estudiar una altra cosa-, i juntament amb el mercat, així, es fa una estructura i un pla de creixement amb diferents graus.

De fet, el de l'any passat incloïa una bateria gran de graus, i s'avaluen, es valora la necessitat i, si no vaig errat, això després es discuteix amb el Govern, i es decideix quins graus s'implementen o es financen o s'amplien. Per tant, el grau de Medicina crec que, atesos els resultats actuals, és un encert perquè ha garantit l'educació pública en salut, a una situació on, si s'hagués implementat de forma privada, hagués estat molt restrictiu per al nivell de renda dels estudiants.

La necessitat de nous estudis... Respecte de la residència. Sí, nosaltres creiem que seria important que la residència fos a Palma, perquè a la Universitat s'haurien de millorar les connexions amb la Universitat per al transport públic, per exemple, a partir de les deu no hi ha metro, el bus desapareix unes hores més tard i, els caps de setmana, el grau de comunicació amb la ciutat és qüestionable. Per tant, pensam que si la residència fos a Palma, això ajudaria, primer, a apropar la Universitat a Palma; provocaria una major repercussió econòmica, perquè no hi aïllàriem tot un sector que, evidentment, fa despeses, surt els vespres, genera consum, per tant, a Palma creiem que seria la forma de maximitzar aquesta situació.

Sobre la ubicació de la residència, idò jo no els ho sabria dir, perquè no és un tema que manegem, però sí que, per les dades que manejam, és necessària, perquè resulta que actualment les sol·licituds de residents superen en molt la capacitat que tenim d'acollir-los, per tant, molts queden defora. I nosaltres creiem que és obligació de la Universitat intentar garantir que tothom que vulgui allotjar-se amb nosaltres tenguí aquesta possibilitat. A més que, arreu d'Espanya, les residències universitàries són un focus de sinergia entre diferents àmbits del coneixement, són un focus de transferència cultural, fins i tot de participació estudiantil, ja ens vendria bé tenir una residència on poguéssim anar a dir escoltau, veniu a presentar-vos, veniu a participar, amb un nombre gran d'estudiants vinculat a l'àmbit local.

Les modalitats docents a les seus. Crec que ja he contestat a això abans, jo no puc parlar en nom de la Universitat, perquè sóc el representant dels estudiants, no de la Universitat, però, vaja, coneixent el nostre equip rectoral, dubt que hi hagués oposició, si va acompanyat de la inversió necessària.

La valoració de la Llei d'universitats. M'hauran de perdonar però no crec que estigui... encara l'examinam, el resultat final,

amb la qual cosa no crec que pugui emetre un judici prou meditat i acurat. El que sí puc dir és que sabem que ha estat polèmica, té aspectes molt positius, té aspectes que no tenim gaire clars i hi ha aspectes que, des del Consell d'Estudiants Universitaris de l'Estat, sí que hem lluitat perquè s'haguessin de canviar. Com sempre, qualsevol obra humana és subjecte de millora i creiem que és un gran pas endavant en moltes coses, però, com qualsevol obra humana, no és perfecta i té punts de millora.

El grau de participació dels estudiants és baix. Els ho he comentat abans, fem el possible, però sistemàticament ens trobam que és difícil nodrir els òrgans de representació i omplir totes les places. Vostè em demanava si 50 representants són suficients per als 14.000 estudiants que som, probablement no, el problema és que tenim problemes per omplir aquests 50 llocs. És a dir, d'això, nosaltres ens posam a la seva disposició, perquè entenem que vostès en saben molt més que nosaltres, potser, d'això, de participació ciutadana i de sinergies amb la societat, si tenen idees, si volen discutir propostes, estam encantadíssims. Nosaltres, en el que bonament podem, organitzam activitats de formació obertes a tot l'estudiantat, intentam donar oportunitats d'inscripció, demanam a la Universitat que faci promoció de les eleccions, i nosaltres mateixos en fem promoció en la mesura de les nostres capacitats.

Amb això, crec que he contestat totes les seves preguntes, si n'hi ha qualcuna que me'n hagi oblidat, per favor, m'ho retornin reformular, que ha estat una omisió accidental.

Moltes gràcies, i si tenen noves preguntes, endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Coll. Per tant, passàriem a la segona intervenció dels grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Fernández.

EL SR FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, súper breument. Vull agrair-li totes les seves respostes, en les que per ventura no han quedat resoltes amb detall, el nostre grup parlamentari sol tenir contacte habitual amb vostès i ens agradaria que això seguís sent així, per poder aprofundir en algunes qüestions que li hem plantejat i altres que, per qüestió de temps i per no haver-hi massa més debats, no obrirem ara.

Com una qüestió que li ha comentat a la Sra. Santiago, el fet que els motius econòmics no siguin un factor limitant d'entrada o de permanència a la Universitat, nosaltres discreparíem d'aquesta afirmació, sense ànim d'obrir debat; és cert que les condicions han evolucionat molt en els darrers anys, però, per posar un exemple, i hem de ser conscients d'això, no tothom es pot dedicar al cent per cent del seu temps a estudiar, hi ha molts de joves, molts d'estudiants que han de fer feina mentre estudien i, per tant, no es troben en les mateixes condicions que els seus companys, que sí que es poden dedicar al cent per cent. No hi ha unes condicions acadèmiques, uns requisits acadèmics a les beques tan grans com hi havia abans, però encara hi són. I per tant, això pot ser un factor limitant important a l'hora de

no rebre, o no saber, però sense ànim d'entrar-hi més, encara que compartesc absolutament la visió de seguir treballant en el fet, per exemple, de reduir les ràtios d'alumnes per aula o la visió de les pràctiques.

Només dir-li, que no li he dit abans, felicitats pel programa de promoció de recerca, que, si no m'equivoc, és una qüestió que va ser directament del Consell d'Estudiants de la UIB, moltes felicitats de tot cor per aquesta iniciativa.

Vull agrair, com ja li he dit, la seva compareixença i esperam sobretot que no sigui la darrera vegada que el Consell d'Estudiants pugui comparèixer en aquesta cambra, i desitjar que treballin de forma més estreta amb els futurs diputats i diputades que tinguin aquesta cambra, que amb vostès hi puguin treballar dia a dia i, per tant, la veu de l'estudiantat de les Illes Balears també pugui ser escoltada a la Cambra, a la casa de la ciutadania de les Illes Balears.

I m'hauria agradat que hi hagués més grups, com deia la Sra. Durán, ho compartesc al cent per cent, el dia d'avui, per aquest motiu, i també perquè, com que és la nostra darrera compareixença, ja dic a la Mesa, al lletrat i a les companyes Durán i Santiago, que ha estat un plaer aquests quatre anys haver-los compartit amb vostès, en particular en aquesta Comissió d'Educació. Hem tengut debats moltes vegades assossegats, altres molt més intensos, amb molta vehemència, però sobretot amb un esperit de respecte, de compartir els nostres posicionament i, dins la mesura del possible, dins la política, doncs intentar arribar a acords o, com a mínim, a compartir un punt de vista que compartim tots, que és bàsicament lluitar per al benefici i el benestar de la ciutadania d'aquestes illes.

Sense més, moltes gràcies president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández. Per Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, nada, simplemente, pues mucha suerte, aciertos en lo que queda. Esperemos que en la próxima legislatura sigamos apoyando, financiando y haciendo posible el sueño de muchas personas jóvenes.

Y, efectivamente, cuando hablamos de gratuidad, no hablo de universalidad en la gratuidad, sino de gratuidad a las personas que más lo necesitan, para que las condiciones materiales no condicionen que puedas estar en la universidad o que puedas terminar tus estudios. Y también, sobre todo, el tema de los másters habilitantes que puso Bolonia, y que fue un desacierto, para nuestro modo de entender el espacio universitario, pues también tendrían que ser gratuitos por supuesto.

Y nada más, pues lo mismo, un placer haber compartido todo este tiempo durante cuatro años, cada jueves, a las cinco o a las seis de la tarde en la Comisión de Educación, con la Sra. Núria Riera, primero, después con la Sra. Durán, y con todos

los compañeros de todos los grupos parlamentarios que han acompañado y que han hecho posible que la democracia pues sea un espacio de debate y que, bueno, pues que de alguna manera se haya mejorado la vida de la gente durante estos cuatro años.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sra. Durán pel Grup Popular.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. D'una manera molt breu, li he de dir que he quedat gratament sorpresa, no sé si sorpresa, però li vull dir, per la seva resposta, per la seva segona intervenció, per l'esforç que ha fet per contestar, perquè tots els diputats i tots els que avui no són aquí sabem que moltes vegades fem moltes preguntes i no ens contesten. Que vengui una persona amb ànim de contestació i d'explicar-te totes les coses, d'oferir-te més informació i dir-te doncs em pots passar qualsevol petició, que te la farem arribar, s'agraeix, li ho vull dir.

Vull que no entengui que jo no l'he criticat a vostè, ni molt manco, en la seva primera intervenció, sí que és veritat, que tal vegada era problema meu, que jo pensava que venien més a això, a centrar-nos més en funcions, objectius, tasques del consell.

I he de dir-li una cosa, jo ho he dit aquí moltes vegades, els diputats que m'acompanyen ho saben, valor moltíssim la gent que fa feina per als altres, la gent que es posa al capdavant d'una associació, d'un consell d'estudiants, de qualsevol entitat que fa feina de manera altruista i utilitza el seu temps, en el seu cas, el dels seus estudis, de la seva família i el seu temps de lleure i d'oci i el que vostè vulgui fer, de cara als altres, a millorar en aquest cas la vida i els estudis dels estudiants de la UIB, això jo ho valor moltíssim. I la participació és difícilíssima, en tots els àmbits, no només dins el món estudiantil, hi hem de fer molta feina. Tant de bo la pròxima legislatura ho aconseguim!

I també, només per dir que ha estat un plaer ser portaveu durant dos anys d'aquesta comissió pel meu partit, i moltes gràcies a la resta de portaveus i disculpes si alguna vegada, jo som un poc vehement, avui no ho he estat molt, però qualque vegada ho som molt, per si qualque vegada he estat massa vehement.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Durán. Sr. Coll té la paraula en torn de contrarèplica, o per tancar el debat.

EL SR. VOCAL DE RECERCA I POSTGRAU EN REPRESENTACIÓ DEL CONSELL D'ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Guillem Coll i Garcia):

Molt breument, vull agrair a tots vostès la presència de nou, el to. I mirin, al final en aquesta vida és debatent com s'aprèn, és a dir que ningú és perfecte, nosaltres en distam molt, per tant, qualsevol cosa, acció de millora, encantadíssim d'escolarlos. I estan tots convidats a assistir al Consell d'Estudiants i reunir-se amb nosaltres, tenen les nostres adreces de correu a la primera plana del document. Per tant, qualsevol cosa que puguem fer per a vostès, encantats.

Vull agrair el bon to i desitjar que tots els debats continuïn amb bon to i enteniment, perquè entenem, i això, permeti'm una nota personal, tots vostès són aquí pel mateix, que és millorar les nostres vides. Per tant, agrai'm molt la feina de tots els representants públics, agrair molt els debats, per molt vehements que puguin ser, per moltes diversitats d'opinions que puguin tenir, jo entenc que tots vostès són aquí per intentar ajudar-nos.

Per tant, gràcies, continuïn fent la seva feina i enhorabona.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Coll. Vull agrair la seva assistència en aquesta comissió, com la dels seus acompanyants.

I com han dit els diputats, vull agrair-los també la seva assistència en aquesta comissió, malgrat que avui no siguem molts. Crec que s'ha fet una bona feina en comissió, hem intentat dur propostes, dur propostes que millorin la vida de les persones, crec que ho hem aconseguit a través dels debats i de les votacions, i que aquest és el camí que també han d'agafar per a la pròxima legislatura.

Vull recordar també l'anterior presidenta, la Sra. Helena Benlloch i agrair als membres de la Mesa la seva ajuda, com la del lletrat, el Sr. Isern, i dels membres professionals d'aquesta cambra.

Res més. Moltes gràcies, sort i salut per a tots!

Aixecam la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS